

DIVADLO PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ
nositel vyznamenání Za zásluhy o výstavbu

LADISLAV
STROUPEŽNICKÝ

NAŠI FURIANTI

Ladislav Stroupežnický

NAŠI FURIANTI

Režie JAROSLAV HORAN j. h.

Scéna zasloužilý umělec
OLDŘICH ŠIMÁČEK j. h.

Kostýmy JINDŘÍŠKA HIRSCHOVÁ j. h.

Scénická hudba JOŽKA KAREN

Pohybová zasloužilý umělec
spolupráce EMERICH GABZDYL j. h.

Asistent režie MILAN KOUTNÝ

Představení řídí LIDA NAAROVÁ

Text sleduje JIŘINA ČÍZKOVÁ

Sezóna 1977–1978

Premiéra 2. září 1977 v 19 hodin

Osoby

Filip Dubský, sedlák a starosta obce honické
Marie Dubská, jeho žena

Václav, jejich syn

Petr Dubský, Filipův otec, výměnkář

Jakub Bušek, sedlák a první radní v Honicích

Františka Bušková, jeho žena

Verunka, jejich dcera

Martin, jejich syn

Matěj Šumbal, sedlák a obecní výbor

Marie, jeho žena

Pavel Kožený, sedlák a obecní výbor

Kašpar Šmejkal, sedlák a obecní výbor

Valentin Bláha, vysloužilý voják

Josef Habršperk, švec

František Fiala, krejčí

Terezka, jeho žena

Kristina, jejich dcera

Matěj, Pepička, Josífek,
Manča, František, Filípek jejich děti

Karel Kudrlička, učitel a písař

Marek, majitel hospody v Honicích

Rozárka, jeho žena

Tobiáš Nedochočil,
Markýtko, jeho sestra cestující obchodníci

Závodčí četníků z městečka Rotice

Muzikanti, ženy, čeled, chasníci, sousedé

*) dětská role

Obsazení

Jeroným Horák

Štěpánka Ranošová,

nositelka vyznamenání Za vynikající práci

Jaromír Meduna Zdeněk Žák

Luděk Eliáš Miloš Pavlín j. h.

Arnošt Borovec

Lída Naarová

Renáta Doleželová

Martin Tuláček *)

Bohuslav Čvančara

Jana Postlerová

Jaroslav Fukala

Jaroslav Těšitel

Jiří Zach

Jan Odl

Milan Koutný

Marie Viková

Věra Janků

dětské role

Ladislav Brückner

Jindřich Dvořák

Milada Albinová

Kostas Zerdaloglu

Johana Tesařová

Václav Roštlapil

3

otázky pro JAROSLAVA HORANA

Co si jako režisér myslíte o vztahu současného diváka, zejména mladého, ke hrám české klasiky?

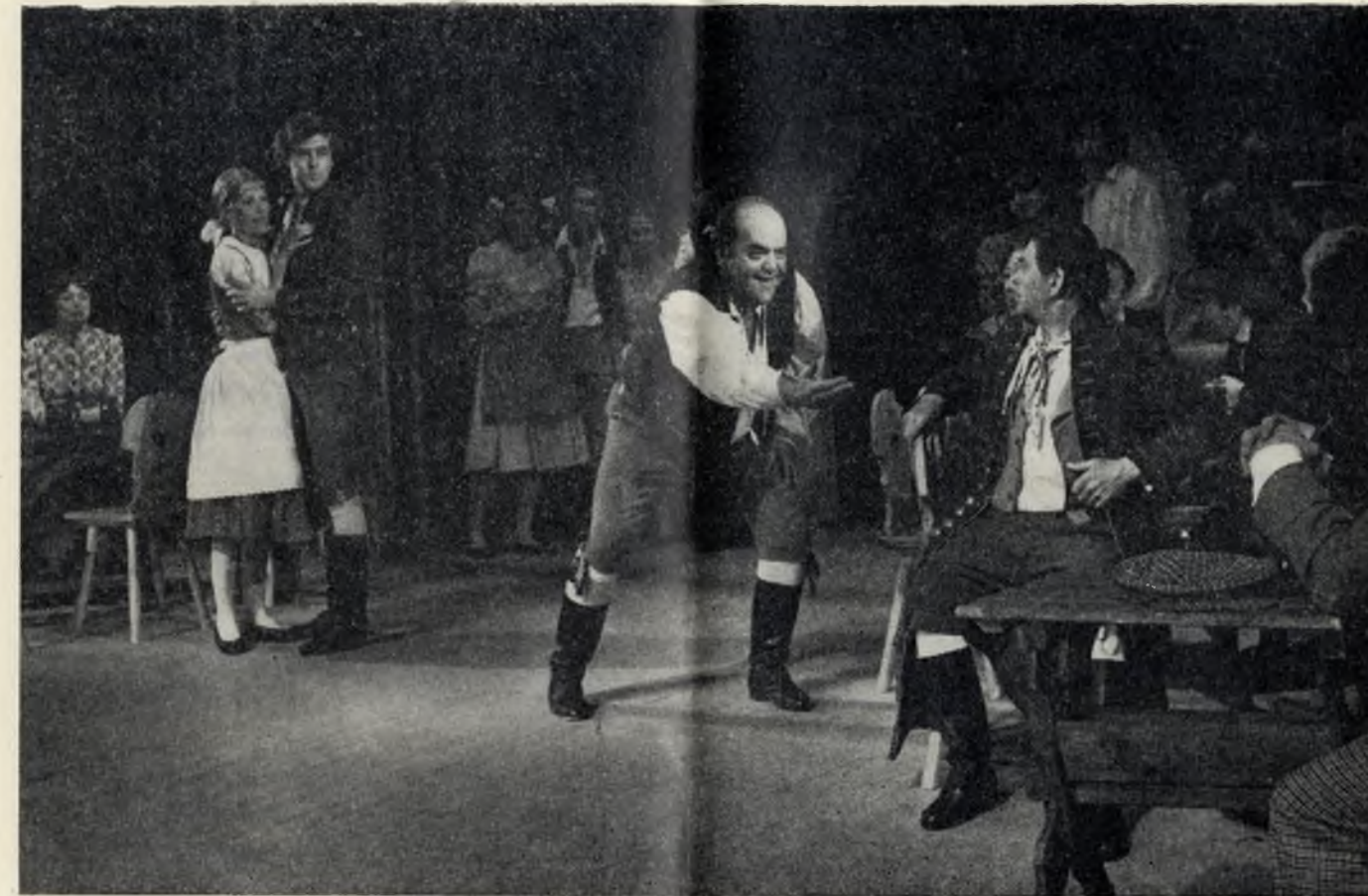
Mám pocit, že je třeba zprostředkovat mu českou klasiku, její kvalitní obsah, bohatou, zajímavou formou. Mládež sama si pak vztah ke klasice vytvoří a bude o to kvalitnější, že nevznikne z povinnosti, ale ze vzbuzeného zájmu.

Čím jsou vám Naši furianti?

Tak jako se snad vždycky budeme vracet k Prodané nevěstě Smetanově a k Dvořákově Rusalce, tak se myslím vždy znovu vrátíme i k Jiráskově Lucerně, Maryše bratři Mrštíků a ke Stroupežnického Furiantům. Naše klasické hry jsou velice dobře řemeslně napsány a jejich stavba, charakter, situace, to všechno je umělecky výrazné. Je jen potřeba s důvěrou a pochopením se pomocí jejich textů, pomocí bohatě propracovaných charakterů postav, které v mnohém naše dnešní charaktery připomínají, vyslovit.

Jak se vám jako hostujícímu režisérovi pracovalo na této hře se souborem Divadla Petra Bezruče?

Velmi dobře. A nejen s uměleckým souborem, ale se všemi složkami, které se na této inscenaci podílely.

Ladislav Stroupežnický

(1850–1892)

Po šťastném dětství, prožitém v jižních Čechách, kde se o jeho uličnických kouscích vyprávěly celé legendy, začala Ladislavu Stroupežnickému už méně radostné jinošství. Studia na reálce v Písku nedokončil a tragický konec hlubokého přátelství s bratrem Mikoláše Alše, Janem, silně na Ladislava zapůsobil. V sedmnácti letech se podobně jako Jan pokusil o sebevraždu zastřelením a tento nezdařený pokus navždy znetvořil jeho obličej. A tak se z uličníka a bouřliváka stal zamyšlený samotář, který nalézal potěšení v knihách a v přírodě, na toulkách s Mikolášem Alšem.

Na počátku sedmdesátých let přišel do Prahy, kde byl zaměstnán na magistrátu jako písař. Zároveň začal psát do novin a časopisů, zejména do Humoristických listů, a to hlavně drobné novely a povídky. Brzy se pokouší i o první dramata, zprvu v romantickém stylu, a má úspěch: jsou uváděna v Prozatímním divadle. Když bylo otevřeno Národní divadlo, přijal v něm odpovědnou funkci dramaturga, na kterou si netroufli ani významní literární kritici a takoví spisovatelé, jako byli Jan Neruda a Svatopluk Čech. A tady vykonal Stroupežnický veliký kus práce. Zasloužil se o probouzení nového, moderního směru v dramatu a divadle — realismu. Jeho vášnivé prosazování při jednání s dramatickými autory současně znamenalo i literární zranění vlastní. A tak byli napsáni v roce 1887 Naši furiantí, kteří se stali programovou hrou českého realismu: autorovo realistické citění skutečností položilo základy realismu nejen v našem divadelnictví, ale v českém umění vůbec.

V Ladislavu Stroupežnickém našlo naše divadlo po Klicperovi a Tylovi opravdového dramatika. Jeho hry nebyly literární záležitostí, ale byl v nich cítěn herec a jeviště. Nebýt zákeřné nemoci, která předčasně ukončila dramatikův život, bylo by české divadlo jistě bohatší o řadu dobrých her. Dodnes zůstávají živé kromě Našich furiantů hlavně jeho historické komedie Zvíkovský rarášek a Paní mincmistrová.

Úlohu Jakuba Buška v této inscenaci původně nastudoval OTAKAR JANDA. Všichni, kteří jsme ho znali déle, víme, že to byla postava jako ulitá na míru jeho herecké osobnosti, jedna z mnoha z jeho milované české klasiky, pro niž měl všechny předpoklady.

Otakar Janda se narodil 8. října 1927 v Hlinsku a jako devatenáctiletý si zvolil studium na Vyšší průmyslové škole sochařské v Hořicích. Po absolutoriu v roce 1950 se rozhodl dát své umělecké schopnosti do služeb divadla a nastoupil jako herec v Hořáckém divadle v Jihlavě. Herecké profesi zůstal už věrný po celý život a téměř pětadvacet let své plodné umělecké práce věnoval převážně tvorbě pro děti a mládež v Divadle Petra Bezruče v Ostravě, kam přišel roku 1953.

Za více než čtvrtstoletí své práce pro rozvoj českého divadla vytvořil Otakar Janda dlouhou řadu významných postav českého i světového repertoáru a jeho umění vyzrávalo a uplatňovalo se s velkým zdarem především v rolích charakterního oboru. Jeho kypivý talent, reprezentovaný na jevišti na jedné straně silnými konturami robustní postavy, velkého gesta a sytého hlasu, na druhé straně pak hřejivými tóny humoru, moudrostí i až dětskou bezelstností, dával předpoklady ke ztvárnění širokého rejstříku lidských typů. Navždy nám zůstanou v paměti zejména jeho Martin Kabát z Hrátek s čertem, Holbergův Jeppe z Vršku, Zachar ze hry I. A. Gončarova Oblomov, Agabo Boggeradze z Ioselianiho hry Žert vinaře Agaba, Jiráskův Pan Johanes, Shakespearův Falstaff i Prubík, Colas Breugnon z adaptace Rollandova románu Dobrý člověk ještě žije. Mnoho jeho krásných výkonů nám uchovají také film, rozhlas a televize.

V době, kdy byl na vrcholu svých tvůrčích sil, připraven odevzdat naší společnosti další plody svého vyzrálého hereckého umění a podílet se i svou ostatní kulturně politickou prací na další výstavbě socialismu v naší vlasti, se náhle, uprostřed práce, přímo na jevišti, kde herec právě vytvářel postavu Jakuba Buška v Našich furiantech, jeho život předčasně uzavřel.

Čest jeho práci, čest jeho památce!

11730

33. SEZÓNA

PROGRAM DIVADLA PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ
UMĚLECKÝ ŘEDITEL LADISLAV KNIŽÁTKO

Program připravil dramaturg VÁCLAV ČERVENKA — výtvarná spolupráce MARTA ROSZKOPFOVÁ — fotografie FRANTIŠEK KRASL — vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 22, Hollarova 14, Ostrava 1. Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA Praha.

Cena 2,— Kčs